

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλ. Σούτσου ἀρ. 17,
 Συνδρ. Ἐσωτερικοῦ φρ. 8

Η Η Χ Ω

ΕΓΤΡΑΠΕΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρ. Ἐξωτερικοῦ φρ. 10

ΗΧΩ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

—*—

Μετὰ τῆς ἀνοίξεως καὶ τοῦ ἔαρος ἀρχίζομεν νέαν ζωὴν. Ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοῦτο ὁμοιάζει τὴν φύσιν, ὅτι ἀποθνήσκει καὶ ἀναγεννᾶται τοσάκις. ὅσα ἐτη διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Καθ' ἑκάστον ἔτος ἡ φύσις δοῦν καὶ ἀναπαύεται, ἀνοίγει καὶ κλείει, γεννᾶται καὶ ἀποθνήσκει. Τὸ ἔαρ εἶναι ἡ ζωὴ τῆς φύσεως καὶ ὁ χειμὼν ὁ θάνατός της. Οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος, διαδιῶν ἐν ταύτῃ, ἀναγεννᾶται καὶ ἀναζωπυροῦται κατὰ τὸ ἔαρ, ἀποκἀμνει καὶ ἀποχαυνοῦται κατὰ τὸν χειμῶνα. Εἶναι φυσικὴ συνέπεια. Καὶ ἐπαναρχίζομεν ἤδη καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς πνευματικῆς μας ἀναλάμψεως, τὰς σωματικὰς μας ἀναλήψεις καὶ τέρψεις, μετὰ δὲ τῆς φυσικῆς μας ἀναζωογονήσεως τὸ νέον ἔαρ τοῦ βίου μας.

Ἔχομεν νέον ζέφυρον, πρόσφατον βλάστησιν, νέας δυνάμεις, νέον ἔαρ καὶ νέαν ζωὴν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς πρὸ τῆς ἀναγεννωμένης φύσεως μὲ τὰς ὥραιας ἐξοχὰς της, τὰ διανυγῆ ὑδατὰ της καὶ τὴν νέαν καταπρασίνην περιβολὴν της. Τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ μᾶς προκαλοῦσιν, οἱ ποικίλοι χρωματισμοί, τὸ μῦρον καὶ ὁ ζέφυρος μᾶς ἐξεγειροῦσι καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς εἰς νέαν ζωὴν, νέας διασκεδάσεις, νέας ἀφροσύνας καὶ μεταμελείας. Τὸ ἐν παρακολουθεῖ τὸ ἄλλο. Τοιαύτη ἡ φύσις, τοιοῦτος καὶ ὁ ἄνθρωπος.

Τρέχομεν ἤδη εἰς τοὺς ἀγρούς, δρέπομεν καρπούς καὶ ἄνθη, κορεννύμεθα εἰς τὰς τέρψεις καὶ ἡδονάς, ὁδοιπορίας καὶ ταξείδια, ποικίλας ἀπολαύσεις καὶ νυκτερινὰς ἀνοσιᾶς. μεθύομεν ἐν ταῖς ἀφθόνοις παροχαῖς τῆς ἐποχῆς καὶ ἀποκἀμνομεν τὴν μίαν ἡμέραν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἄλλην. Τὰ θέατρα, οἱ κῆποι, οἱ περίπατοι, αἱ μουσικαί, τὰ ἄσματα, τὰ ἄθη καὶ αἱ ἀηδόνες εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ ἀρχίζομεν ἐκ νέου τὸν βίον τῆς τύρβης καὶ τοῦ θορύβου· ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου αἱ θεριναὶ ἐργασίαι καὶ τὸ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθῆκον μᾶς καλοῦσι νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν τακτικὴν τοῦ προορισμοῦ μας.

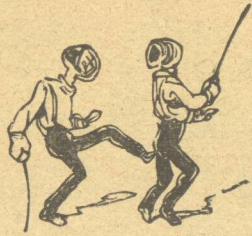
Καὶ ποῖον τὸ καθῆκόν μας ἦδη κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἐποχὴν τοῦ βίου μας; Αἱ μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις τοῦ δημοσίου βίου καὶ αἱ ἐμπορικαὶ καὶ οἰκιακαὶ ἀσχολίαι μας ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πρώτας, αἱ πρὸς τὰς διασκεδάσεις διαθέσεις καὶ τάσεις μας, καὶ τὸ dolce far niente, «ἡδὺ τὸ καθεύδειν» προδίδουν τὴν ἀδιανοήσιαν μας· ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς δευτέρας, ἕκαστος γνωρίζει τὸ καθῆκόν του, δηλ. τρώγει, πίνει καὶ διασκεδάζει καὶ εἰς ἐπίμετρον ἐπικρίνει ὅσον δύναται. Ἄλλ' ὁ ἰδιωτικὸς βίος παρὰ προσδοκίαν προοδεύει καὶ προοδεύει φαίνεται ἐξ ἀνάγκης, διότι ἡ στέρσις τοῦ ἄρτου καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων μᾶς ἀναγκάζουσι ν' ἀμιλλώμεθα τίς νὰ ἀναδειχθῆ ὑπέρτερος τοῦ ἄλλου καὶ μόνον τοῦτο ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐργαζώμεθα καὶ νὰ προοδεύωμεν.

Καὶ ἐργαζώμεθα καὶ προοδεύομεν, ἀναντιρρήτως, διότι ἀδικούμενοι, ἀπατώμενοι, σφάλοντες καὶ ὄνειροπολοῦντες, εὐρίσκομεν ἐν τῇ ζῆμᾳ τὴν μεταμέλειαν καὶ τὴν προκοπὴν.

Πολῖται καὶ Κυβέρνησις ἕνα ἦδη ἐξ ἀνάγκης προέθεντο σκοπὸν, τὴν βελτίωσιν καὶ πρόδοον τῶν τε δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν. Ἄλλὰ θὰ κατορθώσῃ τι; Ἀμφιβάλλομεν, διότι ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν γίνεται παρ' ἡμῖν, ἐκτὸς τοῦ «μὴ δὲς ἐπὶ τὸ αὐτό». Τοῦτο εἶναι ἡ σωτηρία μας, τοῦτο ὁ ὑπογραμμὸς μας. Ἡ ἀποχὴ τοῦ νὰ περιπέσωμεν εἰς τὸ αὐτὸ παράπτωμα δις δὲ ἐπιφέρει ἀναγκαίως τὴν βελτίωσιν. Ἡχώ.

Ὅσον ποταπώτερος καὶ χαμερπέστερος εἶναι τις, τόσον μᾶλλον ψεύδεται καὶ ἀπατᾷ, καθὸσον στερεῖται προνοίας καὶ ἐπινοίας καὶ ἀδυνατεῖ νὰ σκεθῆ τὰς συνεπειὰς τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης.

Τὰ τῆς ψυχῆς πάθη ἐμφωλεύουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ. Καὶ ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἐμφωλεύει τὸ λογικόν, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τὸ θυμοειδές. (Πλάτων).

ΤΟΠΙΚΑ

- Δέν μου ἴδες. Γιάννη, ἀλλάξε ἡ Κυβέρνησις;
- Ὅχι, ἡ ἰδία εἶναι πάντοτε.
- Τοῦ Ζαήμη;
- Βέβαια, τοῦ Ζαήμη καὶ Θεοτόκη.
- Μὰ ὁ Θεοτόκης δὲν ἦτο ἀντιπολιτευόμενος;
- Βέβαια, μὰ τώρα εἶναι μετὰ τὸν Ζαήμη.

⚡

- Ἐξωθὶ τῆς Βουλῆς:
- Μπα, ἡ Βουλὴ συνεδριάζει καὶ ἐγὼ δὲν τὸ εἴξουρα.
- Αἶ, καὶ ἂν τὸ εἴξουρες, τί θὰ ἔκαμνες;
- Αἶ, τότε θὰ ἔλεγα πῶς τὸ εἴξουρα.

⚡

- Οἱ βουλευτὰ κ. Μ... καὶ κ. Χ... παρευρίσκονται εἰς τὴν Βουλὴν.
- Ὁ πρῶτος — Δὲν φρίνεσθε συχνὰ εἰς τὴν Βουλὴν. Ποῦ περνάτε τὰς ὥρας σας;
- Ὁ δεῦτερος — Ἐτοιμάζω ἐν νομοσχέδιον μεταρρυθμιστικόν.
- Ὁ πρῶτος — Καὶ σὺ νομοσχεδίζεις; Ἄλλὰ

τὴν ἐξηγέσασα διὰ τῶν ἀδικῶν ὑπερφῶν μου καὶ αὐτὴ βαρυνθεῖσα με ἀπῆλθεν! ποτὲ δὲν πρέπει τις νὰ παίξῃ μετὰ τὸν ἔρωτα. Καὶ τώρα τί θὰ εἴπη ἡ Βιργινία ἡ ὑπερότριά μου... (κ ρ ο ὄ ε τ α ἰ ἡ θ ὄ ρ α). Ὡ ἐὰν ἦτο ἡ Παυλίνα (τ ρ ἔ χ ε ἰ ν' ἀ ν ο ἰ ἔ η.) Ἄλλὰ, αὐτὴ εἶναι... Πῶς, σὺ εἶσαι Παυλίνα;

Πρᾶξις Δευτέρα.

ΝΙΚΟΣ, ΠΑΥΛΙΝΑ

ΠΑΥΛΙΝΑ (κ ρ α τ ο ὄ σ α δ ι ἄ φ ο ρ α δ ε μ ἄ τ ι α). Βεβαίως, ἐγὼ εἶμαι. Τί, παράδοξόν σου φαίνεται; (ε ἰ σ ἔ ρ χ ε τ α ἰ κ α ἰ τ ο π ο θ ε τ ε ἰ τ ἄ δ ε μ ἄ τ ι α ἐ π ἰ τ ῆ ς τ ρ α π ἔ ζ η ς). Λοιπὸν...

ΝΙΚΟΣ (χ α ρ ο ὄ μ ε ν ο ς). Ὡ, μὴ μοῦ ὀμιλεῖς πλέον περὶ αὐτοῦ. Ἄφησέ με νὰ σὲ ἀσπασθῶ καὶ νὰ σὲ θαυμάσω!.. ἐνόμιζα, ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθης.

ΠΑΥΛΙΝΑ. Καὶ διατί; διότι ἐβράδυνα; Ἐνόμισα ὅτι ἐβράδυνα, ἀλλὰ δὲν εἶναι σφάλμα μου. Φατάτῃτι ἦτο τότος ὄσμνος εἰς τὴν Φιλανθρωπικὴν Ἀγορὰν! Ἦτο ἀληθὴς Ἐκθεσις. Ἄν εἶχον

τότε, ἂν φέρωμεν ὄλοι νομοσχέδια, δὲν μᾶς μένει καιρὸς δι' ἐπερωτήσεις.

Ὁ δεῦτερος — Καὶ μήπως μᾶς μένει διὰ νομοσχέδια;

⚡

Ἐν τῷ Νέφ Ἀθηναϊκῷ «Πριγκιπικῷ Κέντρῳ» μετὰ τὸ πέρας φιλικῆς ὁμηγύρευσης.

— Κύριε κτασθηματάρχα, σᾶς παρακαλῶ ἵνα κάμει γράψατέ τα εἰς λ/σμόν μου.

— Pardon, κύριε, τῷ ἀπαντᾶ ὁ κατασθηματάρχης, ἀλλὰ εἰς τὰ βιβλία μας δὲν ἔχομεν οὐδὲνα λ/σμόν σας.

— Πλὴν καλὰ, φίλε μου, δὲν βλέπτει, τότε γράψατέ τα εἰς τὸν λ/σμόν σας.

⚡

Ἐν τινι παλαιοπωλείῳ εὐρέθη βιβλίον τι μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπ' αὐτοῦ σημειώσιν:

«Εἶναι τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ ὅποῖον ἡ κυρία Παρασκευοπούλου ἀνέγνωσε».

Προφανῶς ἡ εἰς πολὺ μεγάλην ἡλικίαν ἡ ἐπιφανὴς καλλιτέχνης ἀνέγνωσε τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον ἢ εἰς παλαιὰν ἐποχὴν ἢ ἀνεγνώσθη τοῦτο ὑπὸ ταύτης.

⚡

Ἐξωθὶ τῆς Κηφισσίας μεταξὺ ἐνὸς ἐντοπίου καὶ ἐνὸς ξένου.

— Δὲν σοῦ φαίνεται, ὅτι ἡ κωμόπολις αὕτη ἐκτίσθη μετὰ τὸν τοῦ Λουδοβίκου I τοῦ;

— Βεβαίως καὶ ἐχρωματίσθη μάλιστα μετὰ τὸ λεπτὸν ρόδινον χρῶμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

⚡

Ἐνῶ ὁ ταμίᾶς κ. Κ... μετέδαινε εἰς τὴν οἰ-

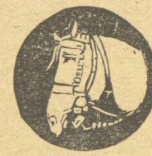
κία του συνητήθη ὑπὸ τοῦ φίλου του κ. Σ.Μ. περιεργείας τοῦ δικαστηρίου ἀνέλυσε λεπτομερῶς τὰς ἐλλείψεις.

— Κρατεῖς ἐπάνω σου χρήματα; τῷ λέγει, νὰ μοῦ δώσης.

— Ὅχι δὲν κρατῶ ἐπάνω μου, ἀπαντᾶ ὁ ταμίᾶς.

— Εἰς τὸ σπῆτι σου;

— Ἄ! εἰς τὸ σπῆτι μου τὰ κρατεῖ ἡ γυναῖκα μου

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἡθσοποιὸς τις ἐν Λονδίῳ ἡ Μίς Φλόρα Στήβενς ἤθη ἐσχάτω; ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῆς στηθοδετηροπρατρίας αὐτῆς, ζητούνη: μίαν λίραν καὶ 12 σελίνια διὰ τρία ζεύγη στηθοδέσμων καὶ ἰσχυριζομένης ὅτι ἐγένοντο κατὰ παραγγελίαν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆ συμπεφωνημένη ταύτῃ τιμῇ. Ἡ Ἡθσοποιὸς ἕως ἡρνεῖτο νὰ τοὺς παραλάβῃ, διότι ἦταν πολὺ ὑψηλοί.

— Πῶς πολὺ ὑψηλοί, τὴν ἐρωτᾷ ὁ δικαστὴρ, τί ἐνοεῖτε;

Ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἐρυθρίασασα ἐψιθύρισε ὅτι τῇ ἦτο δύσκολον νὰ ἐξηγηθῇ.

— Καλῶς, τῇ ἀπήντησε ὁ δικαστὴρ, ἐπειδὴ τὸ πᾶγμα ἀνάγεται εἰς τὴν λεπτὴν ἀνατροφὴν διορίζω πραγματογνώμην.

Ἐπανελθούσης τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρουσίασεν ὁ πραγματογνώμων ἓνα ἐκ τῶν ἐπιδικῶν στηθοδέσμων, αὐτὸ τῆς

ΠΑΥΛΙΝΑ. Ὅχι, δὲν εἶναι ἰδική μου.

ΝΙΚΟΣ. Πῶς; (ἀ ν ο ἰ γ ε ἰ τ ῆ ν ἐ π ἰ σ τ ο λ ῆ ν κ α ἰ ἀ ν α γ ἰ ν ὄ σ κ ε ἰ) «Κυρία, ἔθραυσα ἐξ ἀπροσεξίας τὴν πίπαν τοῦ Κυρίου καὶ σᾶς παρακαλῶ ἀγοράσατέ του μίαν ἄλλην διὰ λογαριασμόν μου, διότι φοβοῦμαι τὰς φωνὰς του καὶ ἀναχωρῶ διὰ τὴν ἡσυχίαν σας»

Βιργινία.

(Ἄ μ φ ὀ τ ε ρ ο ἰ π α ρ α τ η ρ ο ὖ σ ἰ ν ἀ λ λ ῆ λ ο υ ς κ α ἰ δ ι α ρ ρ ῆ γ ν υ ν τ α ἰ ε ἰ ς γ ἔ λ ω τ α ς).

ΝΙΚΟΣ. Τὴν ἀνόητον, καὶ ἐγὼ ἐνόμιζον, ὅτι ἦτο ἐπιστολὴ ἰδική σου, τοῦ ἀποχωρισμοῦ μας ἐννοεῖ, Παυλίνα.

ΠΑΥΛΙΝΑ (ἀ σ π α ἴ ζ ο μ ἔ ν η αὐτόν). Θεέ μου, τί παρεξήγησις καὶ τί ἀνοησία.

Ροῦς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οὐδὲν λησμονοῦμεν τόσον ταχέως ὅταν τὶς παρελθούσας δυστυχίας μας.

* *

Ὁ σπείρων τὴν ἀδικίαν συνάξει τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδίκησιν.

* *

Οὐδέποτε ἀντικαθιστῶμεν τὴν τιμὴν διὰ τῆς δόξης οὔτε τὴν εὐτυχίαν διὰ τῆς ἡδονῆς.

* *

Οἱ ἀμαθεῖς πιστεύουσιν ὅτι βλέπουσιν ἐπὶ πάντων καὶ δὲν βλέπουσιν τίποτε, εἰμὴ ματαιὰς σκιάς, οὐδὲν τὸ πραγματικὸν ἐχούσας

Εκεῖ ὅπου δὲν φθάνει ἡ χεὶρ, φθάνει ὁ ποῦς·
καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν φθάνει ὁ ποῦς ἐξικνεῖται τὸ
βλέμμα, καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν φθάνει τὸ βλέμμα
διορᾷ ὁ νοῦς.

Ἄστροι^{**} ὁ ἐχέφρων ἄνθρωπος^{**} ὀλίγον ἐλπίζει καὶ
περὶ οὐδενὸς ἀπελπίζεται.

Ἐνοχοὶ καταδασανίζομενοι ὑπὸ τῆς τύφωσ
τοῦ συνειδότος ἐφρντάσθησαν τὴν ἀθείαν.

Ἀῶξάνει τις τὴν εὐτυχίαν του διανεμῶν αὐ-
τὴν μετὰ φίλου.

Ἡ Φύσις δὲν μεταχειρίζεται τὴν εἰς παρὰ
μόνον διὰ νὰ καταστρέψῃ καὶ κἄμνει τὸ καλὸν
μετὰ μετρίας δυνάμεως. *Γιλλιάτ*

Λύσεις τοῦ 12 αἰνίγματος

Ὁ Νοῦς. Ἐλυσαν αὐτὸ ἐκ Συρου ἡ μικρὰ
Κικὴ Πεντάρη, ἐπίσης ἡ Δίδυμος Ἀράχνη, ἡ
πολυσοχος Ἀθηναῖα καὶ ἡ Παλλὰς Ἀθηναίκα.

Λύσεις τοῦ 13 αἰνίγματος

Τὸ σιγάρον.

Ἐλυσαν αὐτὸ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Μπίμπης Τσολα
κόπουλος, ἐκ Πειραιῶς ὁ Νικ. Ἀνεμοδείκτης,
ἐκ Συρου ἡ Δίδυμος Ἀράχνη, ἡ μικρὰ Κικὴ, ἡ
Ἀλεξάνδρα Ἀργυρίου.

Λύσεις τοῦ 14 αἰνίγματος

Τὸ ἄλας. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ Δείκτης ἐκ Τῆ
νου καὶ ἐκ Συρου ἡ Ἀλεξάνδρα Ἀργυρίου.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 φύλλῳ γρίφου.

Ἡ Φύσις.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Ἡλ. Ν. Λαμπρόπουλος
ἐκ Μεσσηνίας (εὐγε), ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Ρόζα καὶ ἐκ
Μελιγαλᾶ ὁ Ἀτυχὴς Γιάγκος (θαῦρος, ὁ κοινὸς
ιατρός· θεραπεύσει σε, χρόνος).

Ὁ χάρος. Τί ἔχεις, κόρη μου, τί ἔπαθες εἰ-
πέ μου εἶναι καιρὸς νὰ σε πάρω ;

Ἡ Νεῶνις. ὦ τρέξε, τρέξε πάτερ μου, μ'
ἀφάνισαν τὰ ψευδοκατηπότις τοῦ Πίγγ.

ΔΙΣΤΑΖ' Ἡ ΚΟΡΗ

Διστάζ' ἡ κόρη ντρέπεται τὸ στόμα της ν' ἀνοίξῃ
καὶ προσπαθεῖ τὸ μυστικὸ τοῦ στήθους της νὰ πνίξῃ
μέσα σ' τὰ κοραλένι της τὰ χεῖλη τὰ δροσάτα.
Καὶ λίγο, λίγο σβύνουνε τὰ κάλλη της τ' ἀφράτα.

Διστάζ' ἡ κόρη νὰ εἰπῇ πόνον τὸν καρδιακὸν της . . .
Σ' τὸ φίλον ! τῆς καρδούλας της—μὴν φύγῃ καὶ τὸν χάσῃ...
—Ἄχ ! καὶ γι' αὐτὸ τῆς φαίνεται πῶς χάνεται σ' τὴν Πλάσῃ
Καὶ τρεμοσβύνει, σὰν φωτιά, στὸ μόνον μυστικὸν της.

Κι' ὅσο διστάζει ! σβύνεται, κι' ὅσο διστάζει λεγόμεναι . . .
Καὶ ὅμως ! εἶν' ἀδύνατον ! νὰ εἰπῇ τὸ μυστικὸν της
Καὶ θέλει ... ἀλλά ! ... δὲν μπορεῖ καὶ δὲν τὸ φανερώσει
Κι' ἀπὸ τὸν κόσμον, σβύνεται μονάχην στὸν καὶμόν της !...

Γιάγκος Νάνος κομμωτής.